

- naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, a także utrwalonego orzecznictwa, poprzez błędne przyjęcie, że popełnione zostało jedno, ciągłe naruszenie;
- naruszenia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE obowiązku uzasadnienia przez to, że uzasadnienie dotyczące stwierdzenia, iż popełnione zostało jedno, ciągłe naruszenie jest niewystarczające i obarczone błędami;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do domniemanego uczestnictwa skarżącej w przypisywanym jej naruszeniu na rynku belgijskim, a także braku dowodów na to, że skarżąca uczestniczyła w rzeczonym naruszeniu na rynku belgijskim;
- naruszenia zasady nulla poena sine lege wynikającej z art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady proporcjonalności kary do winy wynikającej z art. 49 ust. 3 w związku z art. 48 ust. 1 karty, przez to, że skarżącą i jej spółkę macierzystą obciążono solidarną odpowiedzialnością za zapłatę grzywny, a także naruszenia art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- błędnego obliczenia wysokości grzywny, a mianowicie dokonano przy uwzględnieniu okoliczności, które nie miały związku z zarzucanym skarżącej naruszeniem;
- naruszenia art. 41 karty poprzez nieuzasadnioną odmowę obniżenia grzywny ze względu na przewlekłość postępowania;
- naruszenia art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 poprzez błędne ustalenie wysokości grzywny w stosunku do wagi naruszenia oraz błędne określenie „czynnika odstrasżającego”, a także brak proporcjonalności grzywny w sensie absolutnym.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2010 r. — Justice & Environment przeciwko Komisji

(Sprawa T-405/10)

(2010/C 301/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Justice & Environment (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: P. Černý, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych środków, obejmujących decyzje Komisji 2010/135/UE i 2010/136/UE oraz odpowiedź Komisji C(2010) 4632.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/135/UE ⁽¹⁾ i 2010/136/UE ⁽²⁾ w sprawie wprowadzenia do obrotu żywności i paszy produkowanych z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka, oraz decyzji C(2010) 4632, w której Komisja oddaliła wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożony przez skarżącą zgodnie z tytułem IV rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽³⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Skarżąca twierdzi, że przy wydaniu decyzji 2010/135/UE i 2010/136/UE Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne w rozumieniu art. 263 TFUE oraz swoje obowiązki wynikające z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE ⁽⁴⁾. Według skarżącej zaskarżone decyzje są sprzeczne z niektórymi ogólnymi zasadami prawa Unii. Uważa ona, że dokonana przez Komisję ocena ryzyka była wewnętrznie sprzeczna, że Komisja dokonała nieprawidłowej interpretacji art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE, wreszcie, że nie wzięła ona pod uwagę niektórych dowodów i nie uwzględniła zmiany przepisów. Skarżąca wskazuje także, iż poprzez zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktu ziemniaczanego zmodyfikowanego genetycznie decyzja Komisji 2010/136/UE narusza również rozporządzenie nr 1829/2003/WE ⁽⁵⁾.

Skarżąca podnosi ponadto, że decyzja Komisji C(2010) 4632 jest niezgodna z prawem, gdyż oddalając złożony przez skarżącą wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej utrzymuje ona niezgodność z prawem zaskarżonych decyzji wskazanych powyżej. Co więcej, skarżąca uważa, że Komisja uchybiła zasadzie dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości i nie spełniła ciężącego na niej obowiązku należytego zbadania dowodów na etapie podejmowania decyzji w ramach postępowania administracyjnego, ponieważ nie rozpatrzyła w należyty sposób argumentów przedstawionych przez skarżącą we wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2010/135/UE z dnia 2 marca 2010 r. dotycząca wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktu ziemniaczanego (*Solanum tuberosum* L. linii EH92-527-1) zmodyfikowanego genetycznie w celu zwiększenia zawartości amylopektyny stanowiącej składnik skrobi (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1193), Dz.U. 2010 L 53, s. 11

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/136/UE z dnia 2 marca 2010 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady paszy produkowanej z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka EH92-527-1 (BPS-25271-9) i przypadkowego lub technicznie nieuniknionego występowania ziemniaka w produktach żywnościowych i innych produktach paszowych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1196), Dz.U. 2010 L 53, s. 15

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty, Dz.U. 2006 L 264, s. 13

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG, Dz.U. 2001 L 106, s. 1

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, Dz.U. 2003 L 268, s. 1